

GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę

N^{ro}. 15.

25. Stycznia 1817.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — N. Pan pozwolił W. Franciszkowi Winklerowi, Kommissarzowi cyrkulowemu 2giej klasy w Cyrkule Myslenickim, a dawniej administracyjnemu Kommissarzowi w Moguncyi, przyjąć i nosić Krzyż kawalerski domowego orderu Xiążęco-Heskiego, którym go Jego Królewicowska Mość, W. Xiążę Heskich, zaszczylił.

J. C. K. Mość raczył P. Szczepana Michałowicza, Poborce cła w Babicach, przez wzgląd na jego, w ciągu 30stoletniej służby położone zasługi i dowiedziony dobry sposób myślenia, ozdobić z szczególniejszej łaski małym złotym medalem honorowym cywilnym; z uszkiem i wstążką.

W. Xiądz Gabryel Jakubowski, Laciński Kanonik katedralny Przemyski i Proboszcz w Mościskach, w Cyrkule Przemyskim, zobowiązał się Nauczycielowi szkoły gminnej w Mościskach, dla lepszego uposażenia onegoż, corocznie po 60 Zr. w W. W. dopłacać.

JX. Tomasz Lewandowski, Pleban w Dolinie, w Cyrkule Strzyżkim; oświadczył się, że dla lepszego uposażenia Nauczyciela szkoły tamecznej, onemuż rocznie po 50 Zr. w ratach kwartalnych, zaczawszy od 25. Kwietnia 1817go, dopłacać będzie.

Na uposażenie szkoły w Kolbuszowej, w Cyrkule Tarnowskim, ofiarowano poniższe składki coroczne w Walucie Wiedeńskiej, publicznej pochwały godne, iako to: JX. Pleban Kapuściński 16 Zr.; Gmina miejska Kolbuszowska 100 Zr.; Gminy: wsi Kupna 20 Zr.; Poręby 4 Zr.; Kolbuszowej górnej 13 Zr.; Kolbuszowej dolnej 30 Zr.; Nowej wsi 5 Zr.; Swierczowej 8 Zr.: ogółem 196 Zr.

(Dominium zaś Kolbuszowskie, ani w pieniądzech ani w naturze, nic nie ofiarowało.)

Na uposażenie szkoły gminnej w Mrowli, w Cyrkule Rzeszowskim, ofiarował JX. Kochmański, Pleban tameczny obrządku Łacińskiego, rocznie 3 dukaty w złocie; albo też 45 Zr.; Gmina Bratkowic, rocznie 69 Zr. 45 Kr.

Gmina Mrowli 26 Zr.; Gmina Lipia 19 Zr. 30 Kr.: ogółem więc 160 Zr. 15 Kr.

JX. Pleban dał oprócz tego chwalebny przykład gorliwości, gdyż od dnia 23. Kwietnia 1816go, 60 dzieci w pomieszkaniu wikaryuszowskim sam uczył, i oneż w książki szkolne opatrywał.

Dzierżawca Dominium Bratkowickiego, W. Srokewski, podjął się porządku szkolne własnym kosztem posprawić.

W Lysicach w Cyrkule Stanisławowskim, ofiarował Pleban tameczny JX. Mikołajewicz, 150 procentowy dodatek do owych 6ciu Zr., które co rok Nauczycielowi szkoły tamecznej daie. Podobneż oświadczenie uczyniły także Gminy Lysicka i Sołotwińska co do owej składki na szkołę, którą każda z nich w rocznej kwocie po 50 Zr. wnosi.

Rząd krajowy poczytuje sobie za obowiązek, te chwalebne czyny do publicznej wiadomości podać.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Dalszy ciąg (przerwanego w przeszłym numerze gazety naszej) poselstwa Prezydenta Zjednoczonych Stanów do Kongressu:

„Ważność, iaką nadałem utworzeniu Uniwersytetu w tym Powiecie*) co do miary przedmiotów, godnych Narodu Amerykańskiego, daie mi powód do polecenia tego raz ic-szeze iak najlepiej rozwadze Kongressu; również upraszam Kongres, aby użył tej władzy, która mu przystoi, a w potrzebie naradził się według prawa względem rozszerzenia onczyż w celu przeprowadzenia do skutku tak dobrego systemu gościńców i kanałów, któreby wszystkie pojedyncze części Oyczyzny naszej lepiej spaiły, handel i ulepszenia wspierały, i wszędzie udział w społecznym zasobie pomyślności narodowej pomnażały.“

*) W Kolumbii; w której leży Waszyngton — stolica Stanów Zjednoczonych.

„Zaszły zdarzenia, z których się okazuje, że prawne środki ostrożności we względzie uwolnienia od Jurydyki kryminalney honorowych Urzędów i Osób, nie należących do wyłączonego uznawania zwierzchnictwa narodowego, są niedostateczne. Poprawa tego prawa, obejmująca wszystkie takowe przypadki, wymaga najszybszej uwagi prawodawstwa. Poda to oraz zręczną sposobność do roztrząśnienia: iak dalece potrzebnym bydl może wpływ prawodawczy, aby wymierzyć kary za oznaczone Konstytucją i statutami przestępstwa, na które jeszcze albo wcale żadnych kar nie ma, lub też z dostateczną pewnością wyznaczonymi nie są. Poruczam to mądrości Kongressu, czyli rozciąglejsze jeszcze przejrzenie Kodexu kryminalnego jest potrzebnem, aby w pewnych przypadkach złagodzić kary według doświadczeń i przykładów, usprawiedliwiających i zalecających pokładającą Policję.“

„Gdy Zjednoczone Stany zuiosły najpierw w obwodzie Kraiu swóiego bezprawie wywożenia Afrykanów do niewoli, przez zakaz przywozu niewolników i ukaranie prowadzących ten handel Obywateli, przeto cieszyć się musimy z postępu, będącego dziełem zjednoczonych usiłowań innych Narodów, czynionych w celu zupełnego wykorzenia tego tak wielkiego złego. Co do nas, powinniśmy użyć wszystkich sił naszych do nadania nayszybszyi dzielności własnemu urządzeniu naszemu. W tym względzie zdaie się potrzebnem, aby Kongres położył tamę gwałtem i przestępstwom, obciążającym dowiedzionym sposobem niegodnych obywateli, którzy, pod obcimi banderami i w obcych portach, mieszają się w handel niewolnikami, lub też wcale dopuszczają się ukradkowego przywozu niewolników do Stanów Zjednoczonych, z leżących blisko nich portów i krain. Polecam ten przedmiot Kongressowi z zupełnem zaufaniem, że gotów jest użyć wszelkich środków pomocnych, mogących polepszyć zmierzająca do tego prawo. Wydane przeciw takowemu nadużyciu urządzenia, powinnyby także i co do handlu między poiedynczemi Kraiami, na korzyść sprawy Ródzaju ludzkiego, bardziej jeszcze bydl zastrzeżeni.“

„Do tych poleceń przydaie jeszcze, że Kongres powinien także wziąć pod rozwagę konieczność poprawienia Władz sądowych, i utworzenia nowego Departamentu w wykonawczej części Rządu. Związkowym Trybunatom strudnia bardzo dopełnianie ich obowiązków rozciągłość ich Powiatów, którym sprawiedliwość wymierzać powinny. Członkowie naj-

wyższego Trybunału (Supreme Court), którzy są już po części w wieku bardzo podeszłym, i od których prawnicza sława Kraiu naszego zawisła, zaledwo już częste objazdki wytrzymać mogą. Należałoby przyzwolciey urządzić Sądy niższe, czegoby może dokazać można bez pomnożenia liczby Sędziów i kosztów.“

„Rozciągłość i rozliczność Władzy wykonawczej, które zatrudnienia uinają się przy postępującym polorze Kraiu i co raz liczniejszy ludności, wymagaiają osobnego Departamentu, mającego pełnić obowiązki, częścią na innych Departamentach ciężące, częścią zaś żadnemu Departamentowi jeszcze nieporuczone. Ta Władza wykonawcza potrzebuie Prokuratora jeneralnego (Attorney general), który w stolicy Rządu (w Wasyngtonie) przesiadywać, z Rządem w związkach urzędowych zostawać, sprawy publiczne w Trybunale Sprawiedliwości rozpoczynać, i wszystkie, do tego ważnego urzędu potrzebne zdolności, posiadać powinien.“

„Zwracając Prawodawca uwagę swoją na stan przychodów krajowych, będzie tem bardzo zadowolonym, że w pośród krótkiego przeciągu czasu, który od powrotu pokoju upłynął, przychod krajowy przewyższył daleko wszelkie bieżące potrzeby Skarbu, i że ten przychod, przy podobieństwie zmniejszenia wydatków na rok przyszły, mogącego bydl skutkiem odmiany odnog handlowych, nadarzy obfity zapas na skuratne spłacanie gotowizną długi krajowego. Obrachowano, że w roku 1816tym rzeczywiste dochody, które do Skarbu weszły, z policzeniem saldo na początku roku, a z wyłączeniem wniesionych pożyczek i not skarbowych, wynoszą 47 milionów dollarów; że w tymże samym roku wypłaty Skarbu, z policzeniem wydatk załogłości Departamentu wojennego i znakomitego dodatku do rocznego oszacowania, sumę blisko 38 milionów wyniosą, a zatem, że się w skutku tego okaże w Skarbie przy końcu roku przewyżka Dziewięćciu milionów dollarów.“

„Działania Skarbu przerywane są ciężkie przez trudności, wynikające ze stanu pieniędzy narodowych (national currency); mimo tego iednak skutkowały przeciw dobroczynnie na spłacanie długi krajowego i na przywrócenie krajowej wierzytelności (credit). Płatny długi not skarbowych i pożyczek, w terminie oznaczonym wypłacić mających, wkrótce zupełnie zaspokoienym będzie. Ogół długi fundowanego, obejmującej wszystkie długi, zaciągnięte w czasie wojen r. 1776go i 1812go, nie

przeniesie d. 1. Stycznia, następującego (1817go) roku, summy 110 milionów dollarów. Porządkowe roczne wydatki Rządu na utrzymanie wszystkich Instytutów cywilnych, lądowych i marynarki wojennej, zaledwie 20 milionów dollarów wyniosą; stały zaś przychód ze wszystkich źródeł pomocnych, oszacowany jest blisko na 25 milionów dollarów.“

„Zapatruiąc się na powszechny wykaz tego przedmiotu, widoczna jest, że przywrócenie jednostajnego środka zamiany jest iedyną rzeczą, której ieszcze dla skarbowey pomysłności Rządu nie dostaie. Źródła pomocne i zaufanie Narodu, objawiające się w ustanowienem przez Kongres systemacie, zapewniają poważenie i wierzytelność wewnątrz i zewnątrz. Namnożone dochody w miejscach poiedynczych, postawiły iuż Skarb w możności spłacenia naywięccy długow w kurancie miejscowym naywiększy części Prowincyi, i spodziewać się należy, że taż sama przyczyna sprawi tenże sam skutek w całych Zjednoczonych Stanach. Jednakże, dla dobra Rzeczypospolitej w ogólności, iako też dla zamiarow Skarbu istotną jest rzeczą, ażeby Naród miał monetę równey wagi, wierzytelności i wartości, gdziekolwiekby się taż moneta w obiegu znajdowała. Konstytucya nadała Kongressowi wyłączne pełnomocnictwo bicia i wprowadzania monety takiego rodzaju, a prawidła przyjęte podczas, ostatniego posiedzenia końcem wykonania tego pełnomocnictwa, naylepszy skutek obieciują. Bank Zjednoczonych Stanow urządzony został pod wróżbą pomysłną, i musi się bez wątpienia stać ważnym środkiem dla tych prawideł.“

„Dla udzielenia obszerniejszego wykazu przychodow krajowych we względzie prawideł, iakimi się powodował Departament skarbowy, nim ieszcze ostatni Sekretarz (P. Dallas) za urząd podziękował, podaie wyciąg z ostatniego zdania sprawy tegoż Urzędnika. Znajdzie w nim Kongres dostateczne dowody mooney posady, na której wspiera się szbczęście przychodow Narodu, i odda sprawiedliwosc światley zdolności i wielce pomysłaym natężeniem, z iakimi rzeczony Departament w epoce, pamiętney przez trudności i osobliwsze zawiłkania, powinności swoich dopełnił.“

(Dokończenie nastąpi.)

Wielka Brytania.

Według doniesień gazet Angielskich wybuchnął na warsztatach okrętowych w Plymucie ogień naykropniejszy, który całą okolice

sząsiedzką strachem przeraził. Bicie we wszystkie dzwony i kulk dział z okrętu admirałskiego, powiększyły ieszcze trwogę. Żołnierze pułku 64go ugasił ten pożar, który wprowadzie tylko godzin kilka, lecz iak najmocniej się srożył. Szczęściem żaden człowiek życia nie postradał. Szkoda jest niezmierną. Po znalezionych meteryałach palnych poznano, że ogień umyślnie był podłożonym.

Włochy.

Gazety Włoskie przeczą twierdzeniom dziennikarzy Angielskich, że złocenia, które Pan Pinkney (teraźniejszy Poseł Zjednoczonych Stanow Ameryki północney przy Dworze Petersburskim) miał do Dworn Neapolitańskiego, nie odniosły požadanego skutku. Anglicy używali wprawdzie z zazdrości wszelkich podobnych środków, aby skłonić Króla obu Sycylii do odrzucenia żądań Stanow Zjednoczonych, i okazali tego, że się układy przewlekły, a eskadra Amerykańska tak długo w zatoce Neapolitańskiej stać musiała. Nakoniec dopiął iednakże P. Pinkney zamiaru swojego, a Król odstąpił Zjednoczonym Stanom w południowej Sycylii małą wyspę Lampeduzę, gdzie założyć można port bezpieczny, nawet i dla okrętow liniiowych. Bez wątpienia zagospodarują się tam Amerykanie tak, iak Anglicy na wyspie Malcie. Mała tylko ekolicznosc jest temu na przeszku gdzie; grunta bowiem i las na wyspie Lampeduzie sprzedano dawniey pewnemu wojennemu Kommissarzowi Angielskiemu, który ich Amerykanom w żaden sposób odstąpić nie chce. Jedaakże mają oni tymczasem port na morzu srodiemnem, którego tak dawno sobie życzyli.

Teatr S. Carlos w Neapolu powstał znowu z popiołow swoich, iakby czarodziejskiem skinieniem, a miano go otworzyć w rocznicę urodzin Króla, d. 12. Stycznia.

Na kupieckim okręcie Afryka przybył niedawno Agent Wielkorządcy Egipskiego do Genui, dla przesiadywania tamże iako Agent w sprawach handlowych. Ten powiada, że Władca iego chce handel w Egipcie podźwięgnąć, i dla tego sobie z Sardynią w stosunki przyjacielskie wniósłż życzy. Rzeczony Wielkorządca Egipski nie tylko daie wsparcie wszystkim uczonym ludziom do Egipta przybywającym, lecz także postanowił kosztem rządowym kilka młodych ludzi do Włoch wysłać, ażeby się tam wychowali, i w kunsztach i naukach wyćwiczyli.

Francya.

Dnia 2go Stycznia przybył do głównej Kwatery w Cambrai goniec od Xięcia Wellingtona, i przywiózł nowe rozporządzenia, ściągające się do odmienionych okoliczności; kilku Officerów sztabowych, którzy do Paryża wyjechać chcieli, zostało się teraz w głównej kwaterze, a innych, którzy zaraz po odebraniu listów urzędowych powieździ, na powrót zwołano. Biegają wieści rozmaite; w miejscu 400 ludzi, od zajmującego Francję wojska Angielskiego urlopowanych, natychmiast innych przystano. Wszystkie kontyngensa są uzupełnione, a wszelkie rodzaje broni są w tak świetnym stanie, że wojsko Francję zajmujące słusznie napyknięszem w Europie nazwane być może.

Francuzki legiion Departamentu. Mozy, w liczbie 1000 ludzi, ma przyśść do granicznej twierdzy Lille, gdzie się jeszcze dwóch innych legiionów spodziewają.

Z Angouleme donoszą: „Legiion Departamentu Charenty właśnie wyruszył z miasta naszego de Tuluzy. Bardzo nam jest przykre oddalenie się tych zacnych woowników, z którymi obchodzono się jak z synami; widziano ich także niechętnie z tąd wychodzących. Tymczasem zda się ich obecność w Tuluzie potrzebną, i przyznać musimy, że właśnie woownicy Królowi tak, jak ci ulegli, do usmierzenia niespokoiów tamecznych naywięcej przyczynić się mogą.“

Z Alzacyi donoszą pod dniem 10tym Grudnia: „W Kolmarze ustanowiono wspólną Kommissję Francuzko-Austryacką, mającą od Francuzkiego Ministra wojny i naczelnego Dowódcy Austryackiego zlecenie traktowania się wszelkimi owemi przedmiotami, które się do utrzymywania, kwaterunku i t. p. wojska Austryackiego ściągają, iako też w ogólności urządzania wszelkich szczególnych stosunków rzeczzonego wojska. — Ta Kommissya składa się teraz ze strony Francuzkiej z naczelnego Ordonatora Dourandou i Kommissarza wojennego Waré, a ze strony Austryackiej ze zwierzchniczego Zarządcy magazynowego Molitora, i z Kommissarza wojennego Kolomiusa. Chociaż ta Kommissya ustanowiona jest w stolicy Departamentu Wyższego Renu, przecież działalność onęże rozciąga się i po za obwód tego Departamentu na wszystkie inne Powiaty, gdzie wojska Austryackie stoją.“

„Taż Kommissya ogłosiła bardzo obszerne rozporządzenie, które przez naczelnego Dowódcę Barona Frimonta jest potwierdzone, i uzgadza wszystkie przedmioty tyczące się zaka-

zarowania wojsk Austryackich. Jest w niem oznaczono, iakim sposobem budynki na koszarach przeznaczone urządzonemi być muszą, iakim się sposobem oddane onychże dział powinny, iakie kroki dla utrzymania onychże w dobrym stanie przedsiębrane być mają, etc. etc. — Nie mniej w onymże wyraźnie powiedziano: „że Officerowie Austryacy u mieszkańców umieszczonimi być powinni, którzy się o sprzęt dla onychże starać, a za to (bardzo umiarkowane) wynagrodzenie ze strony Ministerstwa wojny otrzymać mają.“

„Przy panującym ubóstwie i wielkiej drożyznie, wraz z niedostatkami żywności dotychczas prawie niesłychanym, wzmaga się także i w Alzacyi co raz więcej niebezpieczeństwo na gościncach, chociaż zwierzchnicze Władze dobry dozór mieć każą, i w tej mierze na nowo dziełne rozporządzenia powydawały.“

„Z powodu tego niedostatku żywności usiłują teraz trudnić zagranicznym pozwolenie osiadania we Francyi i robienia rzemiosł swoich.“

Szwecya i Norwegia.

W Sztokholmie wyznaczono Wydział do podania planu lepszego urzędzenia marynarki; nie ma w niej żadna redukcya nastąpić. Ciężkie okręty i robotnicy przy flotach, osobliwie w Karlskronie bardzo liczni, zostaną wszyscy zatrzymanymi; naystarsi z nich mają pobierać pensye w gotówiznie i w zbożu, a za pewną zapłatę codzienną tylko tyle pracować, ile ich siły dozwolą.

Dla zapobieżenia niedostatkowi, któryby się z powodu niepomyślnych żniw w Norwegii mógł dać uczuć, wydał Rząd reskrypt do Biskupów w Kraju z tem rozporządzeniem, ażeby mieszkańców Prowincyi naybardziej uciesnionych, do iak naygospodarniejszego użytku zboża napominali. Oprócz kroków przezorności ze strony Rządu pczynionych, rozkazał Xiążę Następca tronu zakupić wielki zapas zboża, który między ubogich mieszkańców miast i wiosek ma być rozdany.

Na osoby, z powodu wyprawy wojennej w Norwegii w roku 1814tym przeciw Szwedom sądownie badane, wydano teraz wyrok taki, że Jenerała-Porucznika Hoxthausena (który już od nieiakiemu czasu w Kopenhawie przebywa), Maiora Ole-Schroedera, i Kapitana Grünera uwolniono; zaś Jenerała-Porucznika Staffelta na utratę życia, a Podpułkownika Halsę na utratę życia i honoru skazano. Nadto skazano obydwóch na zapłacenie kosztów processu.